

[Jane Oksen]

mia. kr. i sin regeringstid. Jeg synes derfor, det var på tide, den begyndte at tage skeen i den anden hånd og kom med nogle konstruktive forslag, der gav en forenkling, en modernisering og en besparelse; alt det, den altid taler så smukt om.

Sygehusene er også for os et af de vigtigste områder. Det er jo også det område, amterne bruger allerflest penge på, så vi ønsker at overføre dem til staten. Som det også er sagt før, ser vi gerne et frit sygehusvalg. Det vil være med til at afskaffe de umenneskelige ventelister. Det bør også være sådan, at hvis der er dyrt apparatur på ét sygehus, så behøver man ikke absolut at have den samme skanner på nabosygehuset, for så kan man jo komme derhen, hvor de har den behandling, der nu engang skal til. Der ligger afgjort besparelser også inden for sygehusvæsenet, hvor der står en masse dyrt apparatur, som ikke udnyttes optimalt.

I øvrigt er det jo sådan, at ældre mennesker over 65 år netop tegner sig for halvdelen af samtlige sygedage på sygehusene. Det taler altså også for, at kommunerne går nærmere ind i et samarbejde. Vi har ikke noget imod, at kommunerne får en vis styring med sygehusene, men det må være staten, der har det overordnede ansvar. Og en af meningene med, at vi har fået det nye Sundhedsministerium, må vel også være, at det skal have nogle alvorlige opgaver at tage sig af.

Også sygesikringsområdet er et meget svært område. Vi har ikke nogen helt klar løsning på, hvad vi egentlig skal gøre med de praktiserende læger. De skal ikke ind under kommunal lønning i hvert fald; det skal stadig være et frit erhverv. Men det taler vi meget gerne om, hvordan vi også kan få de udgifter ned.

Der har også længe været talt om nedlæggelse af gymnasier, fordi der er manglende tilgang. Her er det jo sådan i dag, at det er undervisningsministeren, der skal godkende nedlæggelser af gymnasier; så synes vi lige så godt, man kan lade Undervisningsministeriet overtage hele gymnasieområdet. På den måde får vi måske også et mere ensartet udgiftsniveau. Amtsgymnasierne har jo brugt flere og flere penge på trods af faldende elevtal, så der er helt afgjort noget at se på her.

Masser af vores ledende aviser har længe talt om amternes nedlæggelse. Jeg kan nævne ledere både i Berlinske Tidende og i Jyllands-Po-

sten. Og i bemærkningerne til L 232, som det er nævnt i citaterne, er der også mange politikere, der har været inde på en nedlæggelse af amterne.

Det undrer mig lidt, at hr. Henning Rasmussen er så uenig med sin partifælle Jens Arbjerg Pedersen i Århus, der jo netop har været inde på en forenkling. Han vil hellere have nogle større kommuner, men en forenkling er der tale om, så jeg synes, hr. Henning Rasmussen også burde se lidt mere af en forenkling, end han tilsyneladende kan se i øjeblikket.

Befolkningen er heller ikke tilfreds med amterne. Vi ser jo, hvor lidt interesse der er for amtsrådsvalgene. Hvis det ikke var, fordi de var lagt sammen med kommunevalgene, så tror jeg ikke, der var ret mange, der interesserede sig for, hvad der foregik. Befolkningen kender langt bedre deres kommunalpolitikere og folketingspolitikere. Amtet er noget fjernt for den.

Den dobbelte administration, der foregår, synes jeg også er meget kritisabel. Der er et emne, ordførerne slet ikke har været inde på, nemlig døgnanbringelse af børn og unge, og det synes jeg er et meget aktuelt emne. Hvis kommunerne havde det fulde tilsyn – og de har jo den fulde betalingspligt over for f.eks. en plejefamilie – kunne man undgå en masse dobbeltadministration på det felt. Hvis man skal tale om det nære samfund osv., som man jo så gerne vil, så er det altså kommunerne, der kender deres børn og unge bedst, og jeg synes, at kommunerne ville være langt bedre til at løse de opgaver. Så kunne de også få lov at finansiere det 100 pct. I dag er det jo sådan, at amtet finansierer de 50 pct. Ansvar og betaling af udgifterne må selvfølgelig følges ad.

Også inden for teknisk udvalg er der en fantastisk masse dobbeltadministration. Hvis man skal ansøge om tilbygninger og vindmøller og minkfarme, og hvad det ellers kan være, ting, der ikke fremgår af lokalplanen, skal der først træffes en afgørelse i kommunens tekniske udvalg. Så skal den videresendes til amtets tekniske udvalg, og så skal den tilbage igen til kommunen og ud til høring. Der kan faktisk godt gå op til et halvt år, før folk får besked om en eller anden afgørelse. Det er i hvert fald utilfredsstillende. Men det er et tydeligt eksempel på, hvordan en dobbelt administration forsinker afgørelserne. Der kunne helt afgjort spares både tid og personale til gavn for borgerne.